

پرسشنامه حمایت اجتماعی خانواده در بیماران مزمن

کاملاً مخالفم	مخالقم	کاملاً موافقم	موافقم	
				۱. می‌دانم که خانواده‌ام حقیقتاً مرا دوست دارند.
				۲. می‌دانم که خانواده‌ام حتی وقتی حل بدی دارم، به من علاقمندند.
				۳. می‌دانم وقتی ناراحت هستم، خانواده‌ام تلاش می‌کنند مراسم را سرچل بیاورند.
				۴. می‌دانم در خانواده‌ام افرادی وجود دارند که در هر شرایطی تسلی بخش من هستند.
				۵. می‌دانم که برای خانواده‌ام مهم هستم.
				۶. می‌دانم که تغییرات جسمانی‌ام در ارتباط من و همسرم تغییری ندارد.
				۷. می‌دانم که خانواده‌ام تلاش می‌کنند تا من موقعیت قبلی‌ام را به دست آورم.
				۸. می‌دانم که خانواده‌ام مرا تشویق می‌کنند تا وظایفم را انجام دهم.
				۹. مطمئن دارم از این که بیماری‌ام در روابط عاطفی من با خانواده‌ام تغییری ایجاد نکرده است.
				۱۰. خانواده‌ام در من این احساس را به وجود آورده است که به آنها اعتماد کنم.
				۱۱. مطمئن دارم از این که درباره نگرانی‌های من در خانواده تفاهم زیادی وجود دارد.
				۱۲. بارها دیده‌ام که خانواده‌ام برای ایجاد احساس امید در من تلاش کرده‌اند.
				۱۳. خانواده‌ام این احساس را در من به وجود آورده است که فرد با ارزشی در خانواده هستم.
				۱۴. مطمئن دارم از این که در خانواده‌ام فردی هستم که مرا بخواهند.
				۱۵. مطمئن دارم از این که در خانواده‌ام فردی وجود دارد که مرا تحت هر شرایطی پذیرفته است.
				۱۶. مطمئن دارم در کنار خانواده‌ام احساس امنیت کفای دارم.
				۱۷. مطمئن دارم که خانواده‌ام از من، به خطر بیماری‌ام شکایتی ندارند.
				۱۸. مطمئن دارم از این که خانواده‌ام با من به گونه‌ای رفتار می‌کنند که برای دیگران مهم تلقی شوم.
				۱۹. مطمئن دارم از این که خانواده‌ام نسبت به وضعیت من نگران هستند.

کاملاً مخالفم	مخالفم	کاملاً موافقم	موافقم	
				۲۰. در خانواده‌م افرادی وجود دارند که به من اینطمینان را می‌دهند تا به آنها تکیه کنم.
				۲۱. احساس می‌کنم هنگامی که دلتنگش هستم، به فردی نیاز دارم که روحیه مرا تقویت کند.
				۲۲. احساس می‌کنم که وجود فردی برای پر کردن اوقات زندگی‌م ضروری است.
				۲۳. احساس می‌کنم که خانواده‌م باید نیاز به من را ابراز کنند.
				۲۴. احساس می‌کنم که همسرم باید در تحمل این بیماری با من شریک بشند.
				۲۵. احساس می‌کنم که لازم است هنگام درمان خانواده‌م مرا تشویق به تحمل کنند.
				۲۶. وقتی حل بی‌دردی دارم همسرم مرا در آغوش می‌گیرد.
				۲۷. خانواده‌م مرا در مقابل سوالات و نگاه‌های آزاردهنده دیگران، محافظت می‌کنند.
				۲۸. در خانواده‌م فردی وجود دارد که اوقات زندگی‌م را لذت‌بخش می‌سازد.
				۲۹. لازم است که در خانواده‌م فردی وجود داشته باشد که به حرف‌هایم در زمانی که به او نیاز دارم گوش دهد.
				۳۰. در صورت ضرورت تغییر در شکل زندگی‌م، خانواده‌م باید مرا حمایت کنند.
				۳۱. احساس می‌کنم همسرم باید از دیگران بخواهد ملاحظه مرا بکنند.
				۳۲. در موقعیت‌های دشوار ضروری است که خانواده‌م به من توجه کنند.
				۳۳. احساس می‌کنم ضروری است در خانواده‌م فردی باشد که مرا از احساسات ترس، غم یا نوسیدی رها سازد.
				۳۴. فکر می‌کنم لازم است در خانواده‌م افرادی مثل من، فردی وجود داشته باشد که در زمان نیاز بتول به او تکیه کرد.
				۳۵. فکر می‌کنم لازم است در خانواده‌م افرادی مثل من، فردی وجود داشته باشد که در زمان‌های بحرانی از او کمک خواست.
				۳۶. برخی از مواقع لازم است، در خانواده‌م فردی وجود داشته باشد که بتول به او اعتماد کرد و درباره مشکلات با او صحبت کرد.

کاملاً مخالفم	مخالقم	کاملاً موافقم	موافقم	
				۳۷. فکرمیکنم وجود فردی در خانواده برای ایجاد احساس آرتش در من ضروری باشد.
				۳۸. خانوادهم وظایفی را از دوش من برمی‌دارد که برایم رنج‌آور است.
				۳۹. در خانوادهم فردی وجود دارد که غذا را برای من آماده کند، در صورتی که قادر به انجام آن نیستم.
				۴۰. در خانوادهم فردی وجود دارد که کارهای روزانه‌ام را انجام دهد، در صورتی که قادر به انجام آن نیستم.
				۴۱. وقتی لفسرده و نگران هستم، خانوادهم کمک می‌کنند تا برای خورم کاری انجام دهم.
				۴۲. وقتی لفسرده و نگران هستم، خانوادهم مرا تسلی می‌دهند.
				۴۳. در خانوادهم فردی وجود دارد که در زمین‌های بحرانی به من کمک می‌کند.
				۴۴. در خانوادهم فردی وجود دارد که در موقعیت‌های ضروری از من مراقبت می‌کند.
				۴۵. در صورت تغییر در شکل زندگی‌ام، خانوادهم مرا حمایت می‌کنند.
				۴۶. هزینه‌های زندگی را پس از بیماری‌ام، خانوادهم به خوبی تأمین می‌کنند.
				۴۷. خانوادهم تلاش می‌کنند تا ارتباط من با دیگران قطع نشود.
				۴۸. وقتی در یک موقعیت کار زیادی نمی‌توانم انجام دهم، خانوادهم آن را جبران می‌کنند.
				۴۹. خانوادهم با برنامه‌ریزی کار مرا سبک می‌کنند.
				۵۰. به هنگام ملاقات‌های پزشکی، خانوادهم مرا همراهی می‌کنند تا تنها نیستم.
				۵۱. وقتی از دیگران کناره‌گیری می‌کنم، خانوادهم مرا تشویق می‌کنند تا دوباره با افراد رابطه برقرار کنم.
				۵۲. می‌دانم که در خانوادهم فردی وجود دارد که می‌تواند در موقع بحرانی راه‌حلهای خوبی ارائه کند.
				۵۳. می‌دانم که در خانوادهم فردی وجود دارد که می‌تواند در موقع ضروری اطلاعات کفیی را برای من به دست آورد.
				۵۴. می‌دانم که در خانوادهم فردی وجود دارد که مشکلات مرا می‌فهمد.

کاملاً مخالفم	مخالقم	کاملاً موافقم	موافقم	
				۵۵. می‌دانم که در خانواده‌ام فردي وجود دارد که اگر راز دلم را به او بگویم، از من انتقاد نمی‌کند.
				۵۶. می‌توانم درك کنم که خانواده‌ام به من نشان می‌دهد چگونه در موقعیت‌های دشوار قبلي موفق شوم.
				۵۷. می‌توانم درك کنم که خانواده‌ام مرا برمی‌انگیزد که با وجود بیماری تون انجام کار را دارم.
				۵۸. می‌توانم درك کنم که خانواده‌ام مطمئن مرا نسبت به درمان قوت می‌کند.
				۵۹. می‌توانم درك کنم که خانواده‌ام در من این احساس را به وجود می‌آورد که عکس‌العمل من در قبل بیماری طبیعی است.
				۶۰. خانواده‌ام به من نشان می‌دهد که فقط قوتم کدلم است.
				۶۱. خانواده‌ام مرا تشویق می‌کنند که نباید شکست بخورم.
				۶۲. خانواده‌ام درباره چگونگی مواجهه با مشکلات ناشی از بیماری‌ام، راه‌حلهایی را به من پیشنهاد کرده است.
				۶۳. خانواده‌ام درباره این که چگونه بیماران دیگر با این بیماری کنار می‌آیند، اطلاعاتی به من داده است.
				۶۴. تا به حل خانواده‌ام برای کنار آمدن من با بیماری‌ام، کمک‌های زیادی کرده است.
				۶۵. این را فهمیده‌ام که وقتی در خانواده صحبت از بیماری من می‌شود، پس از مدت کوتاهی موضوع را تغییر داده‌اند.
				۶۶. هر وقت غمگین بوده‌ام، خانواده‌ام حول من منحرف کرده است.
				۶۷. خانواده‌ام در انتخاب فعالیت‌های مناسب با توجه به بیماری‌ام، به من کمک کرده است.
				۶۸. در خانواده‌ام فردي وجود دارد که پیشنهادات مفیدی برای پیشگیری از لنتباهات احتمالی به من بدهد.
				۶۹. در خانواده‌ام فردي وجود دارد که در موقعیت‌های ضروري راه‌حلهای سازنده‌ای را برای اصلاح امور ارائه می‌کند.
				۷۰. در خانواده‌ام فردي وجود دارد که در موقع تصمیم‌گیری‌های مهم مرا حمایت می‌کند.
				۷۱. در خانواده‌ام فردي وجود دارد که در کاهش ترس‌ها و نگرانی‌ها در زمینه بیماری‌ام مشارکت بیشتری داشته باشد.

کاملاً مخالفم	مخالفم	کاملاً موافقم	موافقم	
				۷۲. خانواده‌ام مرا تشویق می‌کند که مراعات حل خوم را بکنم.
				۷۳. خانواده‌ام در مواقع تصمیم‌گیری‌های مهم، به من مشورت کفای می‌دهد.
				۷۴. خانواده‌ام به گونه‌ای مرا حمایت می‌کند تا در مقابل بیماری‌ام خویش‌ن‌دار باشم.
				۷۵. خانواده‌ام مرا در تصمیماتی که می‌گیرم تأیید می‌کنند.
				۷۶. خانواده‌ام مرا هدایت می‌کنند که با توجه به بیماری‌ام چگونه رفتار کنم.
				۷۷. خانواده‌ام تلاش می‌کنند تا جایی که ممکن دارد تکالیف مناسبی به من محول کنند.
				۷۸. خانواده‌ام برای من اطلاعاتی در زمینه روش‌های درمل‌ج‌نشین و امکانات تول‌بخشی کسب می‌کنند.
				۷۹. وقتی در موقعیت شواری قرار دارم با خانواده‌ام به‌طور مشترک فکر می‌کنیم که چه باید کرد.